

Začátky televize - Výpis z obecní kroniky vesecké

V letech 1953 - 1954 se začala v naší vlasti rozvíjet televize, jakožto nový sdělovací prostředek, která začala mezi občany šířit nejen zábavu, ale také poučení a hlavně zprávy z domova i z celého světa. Byl to nový objev ve světě vědy a techniky, který přiblížil celý svět do našich domovů.

V Praze začala televizní stanice vysílat od 1. května 1953. Pohyblivé obrázky se zvukem přinášela lidem až do jejich domovů. A občané sledují vysílání pravidelně, každý, kdo si mohl zakoupit televizní přijímač. Na tu kouzelnou skříňku se dívají při každém pořadu nejen mladí, od nejútlejšího dětského věku, ale až po ty nejstarší. Zvláště starší občané obdivují tuto novou moderní techniku. Jsou to přímo zázraky a vynálezy nové doby.

Protože i v naší obci se zachytí signál z vysílače televizního z Prahy, pořídilo si několik našich občanů televizory, aby se mohli dívat na tyhle pražské pořady Čsl. televize. Musím uvést, že do konce roku 1954 byly v naší obci, která má nyní 430 obyvatel, pořízeny již čtyři televizory, které instaloval nadšený a obětavý zkušený radiomechanik pan Zdeněk Vaníček z Loktuš.

První televizory si zakoupili v naší obci tyto občané:

Jaroslav Bukovský, hodinář, ve Vesci čp. 19, (37ti letý),

Jindřich Kněbort, zedník ve Smrčí čp. 17 (46ti letý),

Jaroslav Rydval, truhlář ve Smrčí čp. 20, (57ti letý),

František Mlejnek, ředitel školy, ve Vesci čp. 30, (28ti letý),

Bohuslav Strnad, rolník, ve Smrčí čp. 42 (32ti letý).

Čsl. televize vysílala tehdy jenom 4x v týdnu, a to: pro dospělé 3x (v úterý, v pátek a v neděli - vždycky večer od 20 hodin), pro děti se vysílalo vždy ve čtvrtek od 20 hodin, později už od 18 hodin. Vysílání trvalo pokaždé jenom asi 2 - 3 hodiny.

Naši občané, kteří ještě nemohli mít vlastní televizní přijímače, navštěvovali ty, kteří byly šťastnější a televize už měli. Ti byli většinou ochotni poskytnou tuhle podívanou i svým přátelům, sousedům a známým. Takže se na pohyblivé obrázky dívalo často bezmála půl vesnice u jediného přijímače. A to ještě na docela maličké obrazovce, která byla tak velikosti větší pohlednice.

Mnozí lidé se chodili dívat na televizní vysílání spíše ze zvědavosti, jak ten domácí maličký biograf vlastně vypadá, co to ta televize vlastně je. Všichni obdivovali tento moderní vynález, který přinášel tolik zábavy i poučení do českých domovů. K majitelům TV přicházelo z vesnice až kolem 50 občanů, starší i mladé generace (do čtyř našich domácností). To bylo 8 - 10% všeho občanstva.

Hodnota předváděných programů byla bohatá a velice pestrá. Dramatická díla byla vybírána z prací nejlepších našich i cizích autorů, klasiků i z modernější doby. Vysílaly se také aktuální zprávy z domova i ze světa, také zprávy budovatelské, jak se v ČSR šíří socialismus, jak pokračuje združstevňování vesnic atd. Lidí ovšem nejvíce zajímala zábava a výchovné pořady. Děti zase bavily pohádky a dětské hry.

Proti posavad stávajícímu rozhlasu (radiopřijímače) je vysílání televize o mnoho zajímavější a poutavější. Asi se stane vážným konkurentem rádia., možná jednou také konkurencí biografů (kin).

Cena nového televizního přijímače čsl. výroby zn. „Tesla“ je asi kolem 2 500 Kčs. S anténou a montáží přijde snad asi na 3 000 korun. Prodávají se také televizory se zabudovaným radiopřijímačem, na nich lze přijímat jak televizní signál, tak také rozhlasový. Tento přijímač přijde v obchodě asi na 3 000 Kčs.

Cestujeme-li krajem, městy a vesnicemi, snadno nyní poznáme, kde mají již pořízen a zabudován nový televizor. Na střeše nebo někde na bidle se objevují veliké mnohaprvkové těžké železné televizní antény, které TV signál zachytí.